

- 3 Sententia iustitiam decisiones comprobant.
 4 Confessio dotis receptae adminiculata probat numerationem.
 5 Retentio competit, ubi compensatio non suffragatur.
 6 Subhastatio praesumitur valida.
 8 Dos detrahitur de fideicommissio ascendente, si non extant bona libera.
 9 Tertius non potest impedire executionem, maxime si fuit citatus. Amplia ut n. 10.

Mandatum Rotale contra haereditaria bona Hieronymi relaxatum pro dote Franciscæ uxori restituenda, ipsa praedefuncta, fancitum fuerat in sententia ad Dianæ haereditis instantiam, ac Demetrii hujus cessionarii in hoc Tribunali postmodum edita, exequendum esse contra bona per fratres de Fanellis modo possessa, Avita, licet quondam Galeatii fideicommissio subiecta, cum nulla Hieronymi debitoris bona supersint; super ejus ulteriori executione sententia, proposito per me dubio, affirmativè hodie DD. responderunt; Quia jam coepta per mandati relaxationem executio, * ritè tamen, ac rectè peracta, debet praevio ad ulteriora processu terminari, ut debitus tandem litibus finis imponatur, leg. quidam existimaverunt, in fine, ff. de reb. cred. l. terminato C. de fruct. & lit. expens. leg. Properandum Cod. de judic. Soccin. in l. singulis nu. 2, ff. de except. rei judic. Alex. in leg. qui bona §. ultim. n. 2, ff. de damn. infest. Surd. consil. 271, nu. 15, Rot. in montis Falisci supplementi legitime 18 Junii 1642, in §. Cujus ratio, coram R. P. D. meo Bichio, & in hac eadem causa 24 Aprilis 1643, coram R. P. D. meo Cerro.

Mandati autem validitatem acta ipsa revoluta demonstrant, ex quibus omnia à jure requisita * ibidem convincitur contineri, juxta traditam praxim in decis. Verall. 260, part. 2, saepius hoc Tribunali receptam.

Iustitiam verò designant decisiones haecenus editae in hac causa tam * coram bon. me. Buccabella sub die 16 Martii, & 3 Decemb. 1635. quam coram R. P. D. meo Cerro die 24 Aprilis 1643, & 9 Decembris 1648, ut alias firmavit Rot. in una Ravennaten. seu Ferrarien. Decimarum 24 Januarii 1650, coram me.

Neque praefatam executionem retardare poterunt exceptiones à fratribus de Fanellis denuo repetitae. Siquidem prima non justificatae dotis obiectio, quippe quae ex sola Hieronymi viri confessione de recepto ab ipsa uxore, ejusque haereditibus deducatur, * tollitur ex decisionibus haecenus editis in hac causa, quibus sulca dignoscitur adducta confessio pluribus, atque urgentibus conjecturis legitima, proinde verè dotis probationem praeseferentibus secundum Salyc. in l. si mater nu. 1, C. de contrah. empt. Bald. in l. 1. n. 4, C. de privil. dot. Decian. consil. 96, n. 3, Natt. consil. 548, n. 25, Surd. consil. 486, n. 7, & 8, cum seqq. Card. Mant. de tacit. lib. 11, tit. 20, n. 19, Rot. coram Greg. decis. 62, n. 2.

Alterà verò obiectio exinde deducta, quod in ipsa dotis consignatione ex A. C. decreto debuerant ab haereditibus Franciscæ mobilia restitui in computum dotis receptae, vel saltem certus eorumdem valor, tunc temporis compensari; Removeretur pariter ex alio ejusdem A. C. decreto, quo mediante, à pluribus annis legitima eorumdem mobiliu subhastatio praecessit, quae proinde Franciscæ successores ab eorum restitutione mobiliu reddidit immunes, ut respondit Rot.

coram R. P. D. meo Cerro sub die 9 Decemb. 1648, in §. aut verò praetenditur.

Ad compensationem verò valoris (dum in eodem decreto restricta fuit ad casum integræ dotis restitutæ (adhuc arctati non fuerant, dum dos integrè soluta non extitit, ita ut se possint * etiam retentionis ope tueri, per text. in l. si non sortem, §. si centum, ff. de cond. ind. ubi post gloss. in verb. retinebitur, tradit Bart. in fine, Castr. & Alex. n. 6. Jason n. 10, cæterique communiter, idem Castr. in l. si quis aliam n. 4, ff. de solut. & in l. petenti in fin. ff. de pig. & act. Neguf. de pign. in 2, memb. 3, p. n. 20.

Non obstat, quòd eadem subhastatio nullitati videatur obnoxia, postquam non obstantibus oblationibus, atque deposito per fratres de Fanellis oblato, * ad eam Judex procedi mandavit, cum praefata nullitatis obiectio, ex contraria praesumptione tollatur, pro subhastationis validitate, atque iustitia vigente, ex tradit. per Bald. in l. ordo n. 5, Cod. de rescind. vend. gloss. in l. à D. Pio. §. si pignora in verb. quam ff. de re jud. ubi etiam Jas. n. 2, & 3, Surd. consil. 256, n. 8, Rot. in Narnien. dotis 4 Februar. 1628, coram Ubaldo, post Moder. Perus. de subhast. dec. 75, n. 9. Dum maxime damnum ex distractione mobiliu Fanellis illatum, ac læsio exinde contingens adhuc probata non fuit, nec oblationes integræ factæ fuerunt ab ipsismet Fanellis, ut allegant illius Informantes.

Tertia denique exceptio ex jure fideicommissi petita per quondam Galeatium de Fanellis, eorumdem avum praedordinati (super quo propter negant mandatum contra bona haereditaria Hieronymi relaxatum exequi posse) ob nondum justificatam bonorum identitatem, nec consumptionem detractionum ipsi Hieronymo fideicommittentis descendenti competentium, illiquida redditur, atque incerta, adeoque mandati * executionem retardare non valet, juxt. text. in l. ult. C. de compensat. Afflic. decis. 382, sub n. 15, Rot. coram Seraph. decis. 145, n. 3, & coram Greg. 220, n. 5, & in aliis recensitis in Romana successione 24 Januarii praeteriti coram R. P. D. meo Corrado in ult. §. Removeretur praeterea, ex auth. resque C. omnia de leg. desumpta, ex auth. de restit. & ea quae pariter in §. quamobrem, cujus virtute dispositionis ascendentium bona licet fideicommissio supposita, hypothecata * redduntur pro restituenda dote descendentibus, quoties bona libera, prout in proposito casu, non supersint, ut pluries firmavit Rot. videlicet coram Seraph. decis. 278, n. 5, in Romana dotis 30 Martii 1618, coram bon. mem. Card. Verospio, & in alia Romana dotis 23 Maii 1645, coram R. P. D. meo Othobono, & in hac eadem causa 9 Decembris 1648, in §. omnis enim, coram R. P. D. meo Cerro, sive ab ipsa muliere, sive ab ejus haereditibus dotis restitutio petatur, ut notat Castrenf. in d. authen. res quae nu. 10, Menoch. consil. 34, num. 42, Rot. coram Seraph. decis. 688, num. 11, ubi praeterea considerat, quod actio (prout in casu proposito) ipsa vivente muliere orta jam fuerat, & in Romana dotis 14 Febr. 1642, in §. cujus auth. dispositio, coram Reverendiss. D. meo Decano, & in hac eadem causa 24 Aprilis 1643, in ult. §. coram R. P. D. meo Cerro.

Neque idem fratres de Fanellis uti tertii honorum possessores processum executivum * poterunt impedire, vel quia in quolibet actu contra ipsos fuit repetita citatio, juxt. theoric. Castr. in l. cum filiusfam. nu. 3, ff. de verb. signif. quam probarunt Dec. consil. 187, n. 2, Rouin. consil. 34, in fin. volum. 5, Aymon. consil. 12, n. 8, Surd. consil. 224, num. 12, & plures alii relati per Marefc. var. lib. 1, cap. 86.

cap. 86, nu. 51, & lib. 2, cap. 121, nu. 7, Scacc. de appell. quest. 17, limit. 6, membr. 4, n. 52, Rot. in hac eadem causa sub die 24 Aprilis 1543, coram R. P. D. meo Cerro, & in Civitatis Castellii Spolii 7 Maii 1638, coram R. Terracinen. Et licet citatio contra ipsos, uti haereditas Hieronymi supponatur executiva, non autem uti fideicommissarios Galeatii, dum tamen de utroque titulo in actis constabat, * citationes ex utroque jure censentur executivae ad sustinendam actus, atque sententiae validitatem, pro qua uti inutiles, & calumniosè circumcitus evitentur, omnis debet interpretatio desumi, l. quoties, & l. merito, ff. pro socio, l. cum in testamento, §. haec verba, ff. de haered. institut. Alciat. reg. praesumpt. 41, Rot. coram Gregor. dec. 282, n. 7, ibique Add. n. 12.

Vel quia, ut superius ponderatum fuit, & coram R. P. D. meo Cerro sub die 24 Aprilis 1643, exceptio fideicommissi turbida redditur, atque illiquida, cujus proinde respectu mandata executiva contra haereditaria Hieronymi bona relaxata, exequi poterant contra bona, * quae uti fideicommissio supposita ex adverso allegantur possideri, dum ipsius subsistentia, atque efficacia apta ad impediendam executionem incontinenti justificata non fuit, prout omnium Tribunalium praxis observare solet, de qua testatur Rot. in Senogallien. Praedii 10 Junii 1619, coram bon. mem. Pirouano, & in aliis recensitis in d. decis. R. P. D. mei Cerri in §. contraria vero in fine. Et ita, &c.

DECISIO LVI.

R. P. D. ALBERGATO.

Romana redditionis rationis.

Luna 27. Junii 1650.

SUMMARIUM.

- 1 Tutorum haereditas rationem reddere tenentur. Amplia ut n. 2. Liberatio à redditione rationis intelligitur de scrupulosa, n. 3.
 4 Tutor qui administravit prius tenetur rationem reddere. Qui aliquid gessit non gaudet beneficio Ordinis, n. 5. Amplia ut n. 6. Et de ratione, n. 7. De administratis à contutore, finita tutela, non potest conveniri, n. 8. Amplia ut n. 9.
 10 Subtractio libri tutelaris non probatur. Non probata illius existentia concludenter est probanda, n. 11.
 12 Testes probant negativam, quando illam coarctant.

Quemadmodum Ascianus Serdonatus, & Franciscus Causeus tutores testamentarii Laurentii, & fratrum de Valleriois, tutelares rationes reddere, si in humanis agerent, tenerentur, l. 1. & tot. iii. ff. de tut. & ration. distrah. §. fin. inst. de atil. tut. ita eis defunctis ipsorum * haereditas teneri inclusum fuit, per text. in dict. l. 1, §. haec actionem etiam in haereditem competere constat, ff. de tut. & rat. distrah. l. pater vester 2, cum duabus seqq. C. de tut. l. omnes tutores §. l. tutela actio 12, C. arb. tut. Dec. consil. 110, n. 7, vers. & ista redditio. Cancr. var. resol. part. 1, cap. 7, nu. 38, Guttier. de tut. & cur. part. 3, cap. 1, n. 2, Montan. eo. tract. cap. 39, n. 81, Rot. decis. 211, n. 1, part. 4, tom. 2, recent. etiam de neglectis, & ad usuras pupillares, l. cum ostendimus 4, ff. de fidejuss. & nominat. tut. l. tutor. qui repertorium 8, §. pecuniæ, ff. de ad-

min. tut. Guttier. ubi supra, part. 2, cap. 9, nu. 21, Leo. decis. Valent. 15, n. 6.

Non obstat, quòd Andreas pater praedictorum de Valleriois, praenominatos tutores * liberaverit à redditione, rationis, & propterea ad eam compelli nequeant, ad trad. per Dec. consil. 192, num. 3, Borgn. de tut. n. 155.

Quoniam hujusmodi liberatio non excusat ab ab omnimoda redditione, ac reliquorum restitutione, * sed tantum ab exacta, & scrupulosa inquisitione; alias enim facilis nimis praerberetur occasio delinquendi, & pupillos fraudandi, l. quidam decedens 6, in princ. ff. de admin. & peric. tut. l. si servus vetitus 122, & ibi gloss. ff. de legat. l. non solum la 2, §. pen. l. si quis rationes. 10, l. Aurelio 21, §. Cajus, ff. de liberat. legat. Castr. consil. 445, sub n. 3, lib. 2, Rimin. jun. consil. 576, n. 5, lib. 5, Paris. consil. 21, n. 56, & seqq. lib. 2, consil. 8, n. 22, lib. 4, Menoch. de praesumpt. lib. 4, praesumpt. 164, n. 1, Rot. dec. 762, n. 8, part. 2, recent. coram sanctae mem. Gregor. XV. decis. 187, n. 11, cum aliis latè congestis in Romana rescissionis transactionis 29, Maii 1648, §. nec enim coram R. P. D. meo Corrado.

Minus obstat, quòd Serdonatus tantum administraverit, ideoque Causeus gaudere debeat beneficio ordinis, * ut scilicet prius conveniatur Serdonatus, seu illius haereditas, juxt. text. in l. si plures curatores 3, l. tutores 30, §. in eum ff. de admin. & peric. tut. l. fin. C. de divid. tut.

Quia haec exceptio tollitur ex testibus, ac ex publicis documentis, in summario illorum de Valleriois relatis nu. 1, 2, & 3, ex quibus apparet, quòd Causeus * pro tutore se gessit non solum bona haereditaria Andreae praefatorum patris describendo, sed etiam vineam haereditariam vendendo. Sufficit autem, quòd modicum quid gesserit ad hoc, ut beneficio ordinis non gaudeat, ac tutelam administrasse dicatur, l. ita autem §. §. gessisse, ff. de admin. & peric. tut. ibique Bart. notat Rot. in Romana tutela de Masso 8 Junii 1587, coram Gipsio, relata per Gratian. discept. 86, nu. 14, & 15, ita ut non solum dictae rei venditæ, * sed etiam omnium à contutore gestorum rationem reddere teneatur, d. l. si plures curatores 3, l. tres tutores 56, ff. de admin. & peric. tut. l. 2, C. de divid. tut. tot. iii. C. si tutor non gessit Ronchegall. in l. eandem n. 218, ff. de duob. reis. Bursatt. consil. 299, n. 8, lib. 3, Peregr. consil. 71, n. 3, lib. 1, Rot. in d. Romana tutela de Masso 8 Junii 1587, cor. Gipsio, obligatio enim tutorum est individua, * cum in solidum erga pupillos teneantur, quibus ipsorum quemlibet licet urgere, nisi administratio à Judice, vel à Testatore fuerit divisa, l. divi 32, d. l. tres tutores 56, ff. de admin. & peric. tut. l. 1. C. si ex pluribus tut. l. 2, C. de divid. tut. Surd. consil. 170, n. 11, & seqq. Guttier. de tut. lib. 1, c. 15, n. 6, Rot. decis. 3, n. 19, p. 4, tom. 2, recent. vel nisi, qui tutorio nomine aliquid gessit, verè tutor non erat, juxt. distinctionem allatam in Romana domus 17 Martii 1649, §. non alterum coram R. P. D. meo Bichio.

Pro tempore tamen pupillaris tantum ætatis & non ultra teneri Causeum, seu illius haereditas Domini censuerunt, quia non constat ea finita quòd ille ex post aliquid gesserit, * neque enim de administratis à contutore, finita tutela, potest conveniri, ut habetur in d. l. divi 32, ff. de admin. & peric. tut. l. tutori 20, C. de neg. gest. cum aliis relatis per Gratian. discept. 86, num. 49, Cyriac. contrav. 280, n. 16, & 17, quamvis in testamento, etiam pro tempore curator deputatus fuerit, * quoniam cum non probetur à Judice confirmatus,

matus, curator dici nequit, *Infl. de curat. in princ. l. 1. in fin. ff. confir. tut. l. Cajus 19. ff. de excus. tut. l. tutela 7. C. de testam. tut. Gabr. cons. 25. n. 9. lib. 2. Rot. decis. 470. n. 2. part. 1. recent. & in Romana Salviani 17 Martii 1649. §. subsistere coram R. P. D. meo Othobono.*

Quæ verò dicebantur de prætenfa subtractione libri tutelaris, facta per Laurentium, non fuerunt ullo modo habita in consideratione, quia nullæ dantur probationes, nec etiam existentia ¹⁰ * ejusdem libri inter scripturas, quas Laurentius perquisivit, ut necessarium foret, ex relatis per Adden. ad sanctæ mem. Greg. decis. 129. n. 6. & in Anconitana manæ 21 Junii 1649. sub §. quia nec illius coram R. P. D. meo Corrado, & tamen cum subtractione ista sapiat delictum, * veniret concludentissimè probanda, *leg. merito 51. ff. pro soc. Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 86. n. 5. quin imò, ex testibus datis in summ. de Valleriois n. 4. & 5. probatur quod scripturæ asportatæ per dictum Laurentium tunc scholarem erant scripta Logicæ, & Legum, coarctando negativam,* ¹² * quod liber tutelaris ab illo subtrahi non potuisset, quin ipsi testes vidissent, & scivissent juxta theoreticam Bart. in l. 1. §. hoc interdico n. 8. ff. de itinere actus privatus approbatam per Rot. coram Seraph. decis. 951. n. 8. coram Caval. dec. 487. n. 3. coram sanctæ mem. Gregor. XV. decis. 42. n. 4. coram Burat. decis. 41. n. 2. & 9. decis. 260. nu. 1. in Corduben. decimarum 4 Maii 1604. coram Ortembergo, & 8 Maii 1610. coram S. D. N. Innocentio X. tunc hujus Sacri Tribunalis Auditore, & in S. Severinæ Decimar. 14 Januar. prox. præ. coram R. P. D. meo Royas.

Et ita utraque parte, &c.

DECISIO LVII.

R. P. D. CELSO.

Bononien. Fideicommissi.

Lunæ 5. Decembris 1650.

SUMMARIUM.

- 1 Immissio fideicommissario, quibus probatis concedatur.
- 2 Transactio removet litem, & sententiam.
- 3 Identitas ex quibus probetur, & n. 4.
- 5 Detractiones semel factæ, non possunt amplius prætendi. Compensantur cum fructibus, à die motæ litis perceptis, num. 13. Prohibitæ non detrahuntur, num. 15.
- 6 Dicitio, nisi, affirmat quando præcedit oratio negativè concepta.
- 7 Liberorum bonorum existentia impedit regressum, pro dote ad fideicommissaria, & n. 11.
- 8 Dotandi facultas de bonis fideicommissariis intelligitur in subsidium.
- 9 Conventio perfecta non potest alterari, uno ex contrahentibus invito.
- 10 Cessio transfert jura in cessionarium.
- 12 Legitima non detrahitur de fideicommissio particulari.
- 14 Alienatio præsumitur æquare detractiones.

Prævis tribus decisionibus, in quarum prima firmatum fuit constare de fideicommissio ad favorem Comitis Joannis de Pepulis; in reliquis verò non obstat transactionem; Proposui dubium; an eidem Comiti sit danda Immissio,

* & Domini dandam esse censuerunt, ex quo docet de requisitis necessariis, ad illam obtinendam, sive ex remedio, *l. fin. C. de edict. D. Adr. toll. Pe-regr. de fideic. art. 48. n. 5. & seqq. Rot. decis. 237. nu. 1. part. 1. recent. & decis. 37. nu. 6. part. 4. & concordantes cumulantur in Romana fideicommissio de Zuccaris 4 Februarii currentis anni coram R. D. meo Decano; sive ex interdico Salviani, ut in his terminis firmavit Rota coram Seraphino decis. 828. num. 1. & 2. in Romana domus 23 Januarii 1630. coram Queipo, & in Auximana fideicommissio 13 Januarii 1640. coram dicto R. D. meo Decano; Maxime, atenta hypotheca expressa omnium bonorum, pro observantia ejusdem fideicommissi, Rot. post Pacif. de Salv. dec. 292. n. 2. & seqq. & in rec. decis. 205. n. 1. p. 7.*

Objectum autem ex adverso deductum, quod idem Comes reportaverit in partibus sententiam contrariam, & propterea non possit amplius immissionem petere visum fuit facili negotio tolli, dum illa lata fuit non ex eo, quod non adesset fideicommissum, sed quia Comes non probaverat ad sui favorem, illud fuisse purificatum propter existentiam Comitis Francisci, cum quo, cum postea transactum fuerit, omnis lis remansit extincta, * & sententia de medio sublata, *cap. 1. de transact. Bald. in l. si non sortem §. adeo in fine, ff. de condic. indebit. Rota coram Sanctæ memoriæ Gregor. decis. 286. n. 5. & in Melevitana hæreditatis 5 Martii 1625. coram bon. mem. Merlino.*

Identitas verò bonorum, quoad septem corpora in folio descripta, sufficienter justificatur, non solum ex cessione, & restitutione illorum facta ad favorem fideicommissentium, paulò ante conditum fideicommissum per R. C. quæ prius eadem bona confiscaverat adversus Comitem Joannem seniore; sed etiam ex divisione inter ipsos fideicommissentem sequuta paulò post conditum dictum fideicommissum; * Nec non ex confessione Comitis Francisci Authoris adversariorum. Quibus concurrentibus licet non constaret de particularibus confinibus, omnia tamen bona ex adverso possessa in locis generaliter descriptis, præsumerentur fideicommissio subjecta, nisi intermedia, & particularis acquisitiones probarentur, juxta cons. Fulgos. 145. num. 2. versic. Porro si aliunde. Menoch. cons. 704. num. 8. & 9. Pe-regr. cons. 35. num. 12. lib. 3. & cons. 19. n. 23. lib. 4. Rota coram sanct. mem. Greg. decis. 575. n. 9. decis. 131. n. 5. part. 1. rec. decis. 407. n. 4. part. 2. & decis. 42. n. 3. & 4. & 179. n. 8. part. 5. & firmatum fuit in Bononien. fideicommissio de Desideriis 20 Novemb. 1628. & in Rom. fideicommissio 14 Junii 1638. coram bon. mem. Merlino, in Narnien. fideicommissio 4 Aprilis 1642. coram R. D. meo Decano, in Bonon. fideicommissio de Pancaldis 27 Januar. 1648. & 23 Januar. 1649. coram R. P. D. meo Peutingero, & in Bononien. fideicommissio de Amornis 18 Maii 1648. coram R. P. D. meo Melio, cum aliis adductis per Gratianum *discept. forens. lib. 5. cap. 969. n. 16. & per Fufar. de substit. q. 618. n. 45.*

Et tamen respectu primi corporis concurrunt etiam identitas duorum confinium nempè Vici nuncupati Vivano, & honorum Com. Alexandri de Ursis, sicuti respectu quarti verificantur confinia quoad flumen Sottæ, & flumen Rheni, & confine Uræ, seu Sacristiæ, respectu Sexti; Et confine fluminis circa Septimum; ita ut illa, & generaliter, & particulariter remaneat justificata. * Concurrente præsertim continuata successione in iisdem bonis de uno in alium, juxta notat. per Nat. in cons. 235. n. 17. Rota coram Millino decis. 374.

Ad materiam de Alim. Decis. LVII.

decis. 374. n. 23. & in recent. decis. 87. n. 12. & 13. part. 5. & firmatum fuit in Bonon. fideicommissio de Rubeis 3 Martii 1603. coram Lancellotto, & in Bononien. fideicommissio de Nascensoris, 15 Aprilis 1644. coram R. P. D. meo Royas.

Non obstant prætenfæ detractiones, nam quòd iidem fideicommissentem solverint scuta 20. mill. ex causa æris alieni per eos contracti, quorum tertia pars spectat ad hæres Francisci, ex persona Comitis Jacobi, tollitur ex eo, * quia vel dicta debita fuerunt soluta de bonis fideicommissi (prout est verum, dum non extant loca Montium, census, & alia jura eidem fideicommissio supposita) & non est locus novæ detractioni sanctæ memoriæ Gregor. decis. 580. n. 4. Duran. decis. 183. n. 7. & in recent. dec. 516. num. 2. part. 2.

Vel fuerunt soluta ex bonis liberis, & clara est conventio inter ipsos inita, quod bona non possent alienari pro solvendis eorum debitis, nisi de communi * omnium consensu, undè cum de illo nullo modo doceatur; imò fratres prædicti solverint de bonis liberis, cessat prætenfio hujusmodi, *Put. decis. 281. lib. 3. Caval. decis. 561. n. 1. cum aliis per Gratian. discept. forens. lib. 3. c. 416. nu. 4. & seqq.*

Et eadem responsione tollitur alia prætenfio, tam quoad dotem Elenæ fororis eorumdem fideicommissentium, quàm quoad dotem alterius Elenæ, & Vincentiæ filiarum Com. Jacobi, quia illæ fuerunt solutæ de bonis liberis, quorum existentia impedit, * ne possit agi contra bona subiecta fideicommissio, *Salicet. in l. final. n. 4. C. de reb. Eccles. non alienan. sanct. mem. Greg. dec. 266. n. 10. Buratt. dec. 641. n. 1. & ibi Adden. n. 19.*

Nec refert, quod fideicommissentem præceperint foeminas debere dotari de bonis fideicommissariis, * quia id venit intelligendum, secundum dispositionem juris communis, quatenus scilicet ex bonis liberis dictæ dotes constitui non possint, juxta doctrinam *Castr. in consil. 64. n. 4. lib. 2. Rota coram Seraphino dec. 440. nu. 4. Duran. decis. 82. n. 15. & 16. & in recent. decis. 77. n. 8. part. 5. & decis. 49. n. 7. & seqq. p. 6. cum aliis per Adden. ad sanct. mem. Gregor. dec. 543. n. 5. & per Adden. ad Buratt. decis. 641. n. 20. & fuit dictum in Romana Salviani de Casalibus 11 Martii 1643. coram R. P. D. meo Peutingero.*

Cessat pariter alia detraçtio quoad scuta 12. mil. de quibus omnes tres fratres fideicommissentem convenerunt posse disponere; Nam cum dicta conventio * emanaverit post conditum fideicommissum per viam contractus, & postquam omnibus ad illud vocatis quæsitum fuit jus irrevocabiliter, non licuit amplius à primo contractu discedere, & novis pactis, & conventionibus illum alterare, ad text. in l. perfecta C. de donat. quæ sub modo, *Molin. de primogen. Hispan. lib. 4. cap. 2. n. 75. vers. in secundo casu. Surd. decis. 206. n. 5. Rota dec. 354. n. 3. part. 4. & dec. 58. n. 42. & seqq. part. 6. recent. & firmatum fuit in prima decisione hujus cause, sub die 4 Maij 1648. quæ ex stylo Tribunalis, supponenda venit, Rota dec. 354. n. 3. p. 4. rec. & dec. 604. n. 4. p. 5.*

Irrelevans etiam visa fuit prætenfio respectu dotis Comitissæ Gentilis, nuptæ de anno 1588. Comiti Jacobo; Tum quia illa præservando expressè fideicommissum conventionale, de anno 1616. cessit * omnia Jura Comiti Joanni, in quem propterea earundem actionum exercitium translatum fuit, *l. si à creditore C. de act. & oblig. Rota decis. 303. n. 7. & dec. 551. n. 2. p. 1. recent. Tum etiam*

quia dos fuit promissa, post conditum fideicommissum prædictum. Undè Agenti ad illius consequutionem, incumbit onus probandi * non extare bona libera, quicquid in contrarium dicendum esset, si jam fuisset detracta, ut dixit Rota in Romana census 26 Junii 1647. & 1 Junii 1648. coram R. P. D. meo Bichio. Nam fideicommissarius habet intentionem fundatam, super prohibitione, & fideicommissio, *Franch. dec. 241. nu. 2.*

Demum quoad legitimam Comitis Francisci, prætenfam in bonis Patris, advertentibus Domini, quòd idem Franciscus fuit hæres Universalis, à Patre institutus, ejusque bona, & hæreditatem obtinuit: Undè hæredes illius frustra petunt quod intus habent. Et tamen est certum, quod illa * non potest detrahi de fideicommissio particulari, quale est istud, de quo agitur, nisi quatenus alia bona non extant, *Castr. cons. 247. nu. 4. vers. sed quando lib. 1. Menoch. cons. 401. n. 138. Bellon. jun. cons. 48. n. 55. Rota coram Buratto decis. 693. nu. 8. & seqq. Bononien. fideicommissio de Bolognini 11 Decembris 1643. coram R. Salamantino, in Bononien. fideicommissio seu domus 30 Aprilis, & 10 Decembris 1646. coram R. P. D. meo Bichio, & in Ravennaten. bonorum 1 Februarii 1647. coram R. P. D. meo Corrado.*

Quia verò in instrumento, in quo fideicommissum constitutum fuit, reservarunt sibi transigentes scuta 1000. ex causa testandi, censuerunt Domini illa deberi, sed esse compensanda cum fructibus * à die motæ litis ex adverso perceptis, qui illiquidum saltem reddunt dictum creditum hæredum, *Rota decis. 77. n. 15. decis. 391. n. 6. part. 5. recent. & firmatum fuit in Bononien. fideicommissio de Pancaldis 21 Junii 1649. coram R. P. D. meo Peutingero.*

Prout pariter illiquidæ remanent detractiones superius deductæ tam ex dictis fructibus perceptis ex iisdem bonis, * quàm etiam ex pluribus alienationibus factis per Comites Jacobum, & Franciscum de bonis fideicommissio subjectis, ut in summario n. 19. quæ vel præsumuntur æquare prætenfæ detractiones, *Rota decis. 298. n. 3. p. 6. recent. Romana fideicommissio de Victoriis 10 Martii 1627. coram Merlino, cum aliis per Addentes ad sanct. mem. Gregor. decis. 185. n. 6. Vel onus probandi contrarium transferunt in Adversarios, Bald. in l. cum de lege ff. de probat. Rota decis. 88. n. 25. & seq. & decis. 126. nu. 29. & 33. & decis. 163. n. 6. p. 7. recent. & in Bononien. fideicommissio Glavarinis 23 Januarij, & 5 Maii 1636. coram Rever. Terracinen.*

Maximè attento pacto adjecto in eadem transactione inita inter Comitem Joannem, & Comitem Franciscum tunc viventem, quod ultra lib. 7000. quæ eidem fuerunt consignatæ, nullas possent detractiones prætenfere; *Per qualivoglia capo, & caso, à diminutione delle cose stabili, ut in Summario n. 20. Quæ verba sunt adeò generalia, ut nullam restrictionem recipiant, sed omnia, & quæcumque capita detractionum includunt, etiam in transactione non expressa, Specul. in tit. de instrum. present. §. fin. vers. quid si quis, Rota decis. 149. n. 3. part. 1. divers. & coram Penia decis. 177. nu. 1.*

Reliqua vel non indigent responsione, vel sublata remanent ex decisionibus in causa factis.

Et ita decifum utraque parte informante.